

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 684/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Стојиљковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Лесковцу и Апелационог суда у Нишу, у седници одржаној 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање по жалби против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лесковцу Прр1 951/2020 од 12.02.2021. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Лесковцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу Прр1 951/2020 од 12.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име материјалне штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року исплати новчани износ ненаплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 11/2010 пред Привредним судом у Лесковцу, утврђеног закључком о признатом потраживању на име тужиоца Ст 11/2010 од 22.05.2013. године у износу од 773.189,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 443.827,00 динара почев од 05.11.2020. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 24.000,00 динара.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лесковцу Прр1 951/2020 од 12.02.2021. године тужена је изјавила жалбу, па је предмет достављен Вишем суду у Лесковцу ради одлучивања о жалби, али се тај суд решењем Гжрр 675/21 од 22.09.2021. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене и предмет уступио Апелационом суду у Нишу, као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2.

Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање о жалби против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лесковцу Прр1 951/2020 од 12.02.2021. године, стварно надлежан Виши суд у Лесковцу.

Наиме, одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и одлуке донете у ванпарничним поступцима, док апелациони суд, применом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о жалби којом се оспорава само решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде, како то правилно закључује апелациони суд, то је на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова за одлучивање о жалби тужиоца стварно надлежан Виши суд у Лесковцу, у складу са одредбом члана 4. тачка 10. Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13).

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић